

An credis Deum magis tua humilitate glorificari, tuamque ac fidelium animam majori pinguedine repleri, quàm hoc divino sacrificio & sacramento? Esne humilior quàm D. Apostolus Andreas, qui tamen Agnum immaculatum in altari quotidie immolabat? Esne humilior & prudentior quàm S. Ambrosius, quàm S. Thomas Aquinas, quàm B. Laurentius Justinianus, & quàm innumeri alii, qui nullo die sacrificium Deo offerre neglexerunt, non quidem arido usu, torpida intentione, & perfunctorio modo, sed ex impulsu Divini amoris & diligenti præparatione? Nonne his exemplis & aliis rationibus allatis devoratur sapientia tua? verius dicamus: nonne propter transgressionem Dominici præcepti, propter scandalum, & sterilitatem animæ tuæ, in peccati & mortis barathrum, falsa humilitate excœcatus, te præceptis detrudis?

Væ illi qui suo sensu hac in re pertinaciter abundat, & qui non manducans, manducantem judicat & spernit! nonne audiet & sentiet pondus istorum verborum? *Si quis mundus est, & tamen non fecit Phase, exterminabitur anima illa de*

populis suis quia sacrificium non obtulit Domino tempore suo. Num. 9. v. 13. Et istorum? Dico vobis quod nemo vivorum illorum, qui vocati sunt gustabit cœnam meam. Luc. 14. v. 24. Qui legit intelligat & timeat.

ARTICULUS V.

Exercitia ante Missa celebrationem.

Monita salutis.

Paratur nobis mensa Domini, in qua fecit memoriam suorum mirabilium, ubi divitias divini sui erga homines amoris velut effudit, & in qua ipse sanctitatis auctor sumitur tanquam antidotum quo liberamur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus præservamus. Trid. Verum, unde fit ut nos qui divina mysteria toties frequentamus, simus infirmi, imbecilles, & dormientes multi? unde fit, ut nos, qui panem Angelorum toties manducamus, delectemur siliquis porcorum, fiamus forsàn propter peccata occulta & aliena rei corporis & sanguinis Christi, & ut habentes quidem speciem pietatis, veritatem autem ejus abnegantes, judicium tandem nobis manducemus & bibamus? Heu! nimirum quia obi-

ter & perfunctoriè opus grande gerimus usu potius & turpis lucri gratia, quàm affectu ducimur, non dijudicantes corpus Domini. Caveamus, charissimi Fratres, ne lumen quod in nobis est, tenebrae sint, quapropter cogitemus hac gravissima verba.

Grande opus! neque homini præparatur habitatio, sed Deo. Pave te ad sanctuarium meum. Maledictus qui facit opus Dei negligenter. Sacerdotes sancti erunt Deo suo, & non polluent nomen ejus; incensum enim & panes Dei sui offerunt, & idè sancti erunt. Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat; qui enim manducat, & bibit indignè, judicium sibi manducat, & bibit.

Memores etiam istius, quod ad nos spectat: Mundamini qui fertis vasa Domini; ita ut nullus sibi conscius peccati mortalis, quamvis sibi contritus videatur, absque præmissa sacramentali confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat. Trid. Quinimò peccata venialia qua contristant Spiritum Sanctum, & qua uberiores hujus Sacramenti fructum præpediunt, lugeamus, & ea tanquàm à facie colubri fugere conemur. Hoc Christus Dominus docuit cum

discipulorum pedes lavit, antequàm reciperent & manducarent corpus ejus. Denique quamvis adeuntes cum fiducia ad thronum gratia, habeamus vestem nuptialem, attamen opera pretium est, ut actualem animi devotionem omni cura excitemus, ut gustare & videre possimus quàm suavis sit Dominus.

Proderit etiam meditari sapienter: quis sit qui in Sacramento venit; ad quos venit; quare; quomodo; quoties veniat. Effundamus coram illo corda nostra: cum simplicibus sermocinatio ejus. Eum ergo quaramus in simplicitate cordis nostri; & cum varietas arceat fastidium ex crebra unius & ejusdem præparationis repetitione oritur solitum, adhibeamus, si spiritus spiret, breves sed ignitas aspirationes, velut diversa fercula in eadem mensa, sed corde potiùs quàm ore proferendas. His ignitis aspirationibus identidem per diem & medias inter occupationes elicitis, sæpè magis conditur pietatis opus, & ardentius inardescit animus, quàm prolixis orationibus & exercitiis. Da amantem, & sentit quod dico; da desiderantem, & esurientem; da in hac solitudine peregrinantem atque sitientem, & fontem æternæ vitæ suspirantem; da talem,

& scit quid dicam; si autem frigidus loquor, nescit quod loquor. S. Aug. Excitamus, Fratres charissimi, pulverem terrenum, & spiritu ferventes, corde & animo parvuli, istam sequamur methodum & praxim.

- I. Intentio rectificanda.
- II. Christi passio memoranda.
- III. Amor excitandus.
- IV. Humilitas concipienda.
- V. Assistentia Sanctorum flagitanda.

Actus jaculatorii & igniti, quos de corde expedit elicere mane ante Missam, inter ipsa negotia, inter confessiones audiendas, & inter ceteras ministerii functiones implendas.

Cogita Angelum custodem te sic alloqui & monere.

Ecce Magister adest & vocat te; festinans descende, quia hodiè in domo tua oportet illum manere. Hæc est dies quam fecit tibi, exultes & læteris in ea. Ecce sponsus venit, exi obviam ei; veni & propera; mirabitur & dilatabitur cor tuum. Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus; holocausta medullata offeras illi, ut domum tuam scopis mundatam inveniens, hanc benedictionibus dulcedinis repleat. O si scires donum Dei, &

quis sit ille qui venit ad te, quânto celerius properares? quânto ferventiùs præparares cor tuum in adventu illius! Verùm accede, & illuminare.

Excita fidem.

O Jesu tu ipsa veritas dixisti: *Hoc est Corpus meum.* Credo Domine, verè tu es Deus absconditus, tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti, & quem pastores & reges procidentes adoraverunt. Adauge fidem meam, ut te cognoscens Jesum Christum, præparem cor meum, ac ea qua potero te recipiam reverentia & humilitate; præstet fides supplementum, sensuum defectui.

Deum adora.

Rex regum & Dominus dominantium! Dominus meus & Deus meus! Rex meus & Deus meus. Tu solus altissimus, & substantia mea tanquam nihilum ante te. Tibi Regi sæculorum immortalis, soli Deo, honor & gloria. Adoro te ut principium & finem; omnis terra adoret te & psallat tibi. Adorate eum omnes Angeli ejus, &c.

Admirare.

Magnus Dominus & laudabilis nimis, qui parasti in dulcedine tua pauperi, Deus! quàm suavis est spiritus tuus! Caro tua verè est cibus, & sanguis tuus verè est potus. O res mirabilis! Reverà non est alia Natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes, sibi, sicut tu Deus noster ades nobis.

O dulcissime Jesu! unde hoc mihi ut tu Dominus meus venias ad me? Quis ego sum, Domine Deus, & quæ domus mea? Si enim cælum & cæli cælorum te capere non possunt, quantò minus domus hæc? quid est homo quia magnificas eum, aut filius hominis, quoniam visitas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Quam bonus Israël Deus!

In spiritu humilitatis accede ad Deum qui humilibus dat gratiam.

Tu Rex cæli & terræ, Sanctus, Sanctus, Sanctus, in cuius nomine omne genuflectitur; tu ad me venis qui pulvis sum & cinis? tu me invitas pauperem, servum & humilem? quis audivit unquam tale?

Tu candor lucis æternæ, tu ad me venis? ad me, qui apponens iniquitatem super iniquitatem, millies te, nihil mei ipsi, crucifixi? confusio faciei tuæ cooperit me.

Exi à me Domine, quia peccator sum; verè non sum dignus ut intres sub tectum meum; quinimò non sum dignus vocari filius tuus, quia peccavi in cælum & coram te, gratiam tuam, tuumque Sacramentum in vacuum recipiens; & servire te faciens iniquitatibus meis.

Exi ergò à me Domine. Verùm si propter nimiam charitatem tuam desiderio desideres intrare in cor meum, tu Domine qui ornasti cælos, fac cor meum immaculatum, ut non confundar; aspice in me & miserere mei, ò Deus, misericordia mea!

Accede ad Dominum cum tremore.

Hortaris nos ò Jesu, ut frequenter comedamus panem & bibamus vinum quod miscuisti nobis; sed vicissim tuæ severitatis exempla me absterrent. Nonne metuerе debeo ne cum Oza & Bethsamitibus peream ad contactum & conspectum arcæ sanctissimi tui corporis? Timeo ne

non habeam vestem nuptialem, & ne ea exutus mittar in tenebras exteriores. Ecquid ergo faciam miser? si me elongaverim à te, peribo; si indignè manducaverim & biberim, iudicium mihi manducabo & bibam; quid faciam? undique mihi sunt angustiae, & quid eligam ignoro.

Charissime in Christo Frater spera in Deo, gaude in Jesu tuo, qui non venit vocare justos sed peccatores; vocavit ad cenam magnam pauperes ac debiles, cacos & claudos, hos compulit intrare: ille est Jesus. Modica fidei, quare dubitas? nonne bonitas ejus prestabilis est super malitia tua? Surge igitur & veni, tu qui laboras & oneratus es, ille reficiet te. Ecce tibi panis caeli adversus omnes qui tribulant te; vere trepidas timore, ubi non est timor; accede cum fiducia; culpæ quotidiana, quas ille permittit, ut sis fervens & humilis corde, non debent te abstertere, praesertim si absit affectus, & adsit vincendi conatus: Surge velociter; grandis enim tibi restat via; comede, ut in fortitudine cibi illius ambules usque ad montem Dei; hoc cibo confortatus, ab inimicis salvus eris, & vives in aeternum. O verba bona! ò verba consolatoria!

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Nonne audisti vocem dilecti tui pulsantis? an non te ad se suaviter trahit? quid times? O Jesu! quis intelligit misericordias tuas? quis similis tibi?

Nunc scio quia areret cor meum, & prævaleret inimicus meus adversus me, si obliviscerer comedere panem meum: igitur introibo ad altare tuum, quoties, te propitio, nihil mihi conscius ero.

O Jesu, refugium meum! ad quem irem? tu solus verba vitæ aeternæ habes: tu solus consolaris nos in omni tribulatione nostra. Unus ergo sit dolor meus, hac esca privari. *S. Chrysost.*

Fiducialiter agam in te, & non timebo, ò Salvator mi! tu es spes mea, tu es vita animæ meæ, beatus homo qui sperat in te!

Accede ad Dominum in animo contrito.

Infelix ego homo! tibi soli peccavi. Quid vilius? Quinimodò iniquitates meæ multiplicatae sunt super capillos capitis mei. Væ mihi! cum essem notus tuus, dulces tecum capiens cibos, magnificavi

super te supplantationem, nec cognovi tempus visitationis meæ; ego nequam fui, quia tu bonus: quid detestabilius? quis ergo dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte?

Doleo Domine, quia peccavi nimis in vita mea, doleo de peccatis, quia bonus es tu, & quia non Deus volens iniquitatem tu es, doleo propter te, ò dilecte mi; sed quia parùm doleo, maximè doleo: doleam vehementiùs. Miserere mei Deus, quoniam in te confidit anima mea, ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce servo tuo; & quamvis, ut confido, jam mundatus sim, ampliùs lava me ab iniquitate mea, ut introire idemtidem possim ad altare tuum, ubi, ut confido, renovabis juventutem meam: ne confundas me ab expectatione mea.

Nolo ampliùs peccare, etiamsi oportuerit me millies mori. Deducat me ac teneat dextera tua, Domine Jesu; diffidam mihi, & fidam in te, qui cognoscens figmentum nostrum, das fortitudinem plebi tuæ.

Dilige Dominum Jesum, qui cum dilexisset te, in finem dilexit te.

O dulcissime Jesu! delicæ tuæ sunt esse cum filiis hominum. Sacramentum hoc instituisti, ut cum illis esses usque ad consummationem sæculi. O Jesu! tu me amanter invitas ad tuum Sacramentum, ut manducans hunc panem qui confirmat cor hominis, & bibens illud vinum germinans virgines, maneam in te, & tu in me, ac vivam in æternum. Dulcis amor! quis non diligat te, ò totus desiderabilis? Anathema illi qui non amat te, ò totus amor, ò totus amabilis!

O ignis, qui semper ardes & nunquam extingueris, accende cor meum! O amor! da ut anima mea liquefiat tui amoris igne. O Jesu! amor mi, pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio. Diligo te, ò dilecte mi, ex toto corde meo, ex tota anima mea, & ex totis viribus meis; diligo te, ò fortitudo mea, ò Jesu, quia es totus amabilis, & quia prior dilexisti me. Moriatur cor meum, si non vivat amore tui.

Ecce voluntariè sacrifico tibi & præbeo cor meum; omnia mea tua sunt; sis tu dilectus meus mihi, & ego tibi. Quid

mihî hac mutua dilectione charius? quid mihî suavius?

O Deus charitas! ò vita animæ meæ! diligam te non verbo tantùm & lingua, sed opere & veritate. Idcirco paratus sum, & non sum turbatus, ut custodiam iudicia justitiæ tuæ, & animam meam ponere pro te.

O amantissime Jesu! utinam nec vita, nec mors separent me à charitate tua! Diligo etiam proximum meum sicut meipsum; diligo & inimicos meos propter te; ne statuas illis ullum peccatum.

Ardenter desidera quem diligit anima tua.

Quàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria tua: in te, Rex meus, & Deus meus, in te exultant cor meum & caro mea. O panis Angelorum! quò sapiùs edo te, edò ardentius esurio. Quem admodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus; ita sitit in te anima mea, ò desideratus cunctis gentibus!

Quid mihî est in cælo, & à te quid volui super terram? ò Deus cordis mei, ò centrum animæ meæ! Quàm bonum est adhærere tibi Deo meo! cætera vanità

& afflictio spiritus. Veni ergo, & noli tardare; ò requies mea, & dulcis hospes animæ meæ: anima mea sicut terra sine aqua tibi; sed apud te est fons vitæ: veni, ò Jesu, ut hauriens ego in gaudio de fontibus tuis aquam salientem in vitam æternam, non sitiam in æternum.

O Jesu, fructus benedictus ventris Virginis Mariæ! in toto corde meo exquisivi te, veni, veni dilecte mi; veni, & jam me nemo despiciat.

O Jesu, pater orphanorum, iudex viduarum, & defensor vitæ meæ, vide afflictionem meam; quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus. Veni Domine Jesu, salva de ore leonis & de necessitatibus animam meam; si tu Deus pro me, quis contra me?

Ecquando consolaberis me, ò Deus totius consolationis, & convertes planctum meum in gaudium mihî? Si moram feceris, expectans expectabo te quidem Dominum meum; sed tandem urgebo meipsum, ut te inveniam, & teneam quem diligit anima mea; tunc plenius gaudebo & exultabo in te Jesu meo. Exurge ergo Christe, adjuva me; anima mea exultabit in te, & delectabitur super te salu-

tari meo: plenum erit gaudium meum. Veni refugium meum, veni, paratum cor meum, Deus; aut saltem, ò Jesu, qui sanctificasti tabernaculum tuum, præpara ipse cor meum: præparationem cordis mei audiet auris tua, & mirificabis misericordias tuas quæ à sæculo sunt.

CONSIDERATIONES UTILES.

DIE DOMINICA.

Considera Christum ut Regem.

O Rex gentium, & desideratus earum! tu solus es dignus accipere divinitatem & honorem.

O Rex meus & Deus meus! bonorum meorum non indiges, & tamen desiderio desideras ut Pascha novum manducem. Eja ergo, ò Rex pacifice, procede & regna, dominare in medio inimicorum tuorum. Adveniat regnum tuum, ò princeps pacis!

Nonne tibi subjecta erit anima mea? imò, ò Rex regum, obediens ero tibi usque ad mortem; da quod jubes, & jube quod vis.

FERIA II.

Considera Christum ut Patrem.

O Abba pater! tu vides quomodo miseretur pater filiorum suorum. Nemo tam pater quam tu, manus tuæ fecerunt & plasmaverunt me, redemisti me in sanguine tuo, & cibus me ex adipe frumenti, nempe corpore & sanguine tuo: grandis misericordia!

O Pater misericordiarum, qui non vis mortem peccatoris, sed ut magis convertatur & vivat, veni; sed veniat tecum super me misericordia tua, ut repletus adipe & pinguedine corporis tui, electorum frumenti, te patrem meum honorificare, & tanquam filius sapiens te lætificare possim. Quid amplius à filio pater exoptet?

FERIA III.

Considera Christum ut Magistrum.

O Jesu! via, veritas, & vita; ò Jesu, veni in cor meum, bonitatem & disciplinam & scientiam doce me; loquere ad cor meum cum intraveris sub tectum meum, audiam quid loquaris in me Do-

minus meus; eloquia tua eloquia casta, ignitum eloquium tuum vehementer; quidni servus tuus diligit illud? nonne illud est super mel ori meo? interim, o præceptor, ecce sto secus pedes tuos, audiens verbum tuum: da servo tuo cor docile, ut custodiam sermones tuos, &c.

FERIA IV.

Considera Christum ut Medicum.

O Jesu! verè languores nostros tuo livore sanasti: ego sum infirmus ille ad quem sanandum de cælo descendisti; ecce languet tepida anima mea, ecce jacet in domo mea paralyticus animus meus; sana animam meam quia peccavi tibi.

Ecce quem amas infirmatur: descende priusquam moriar; non est opus valentibus medicus, sed malè habentibus; veni ergo, & dic animæ meæ: salus tua ego sum. O pie Samaritane, infunde vulneribus meis vinum contritionis, & oleum misericordiæ.

O lux vera! quæ illuminas omnem hominem, miserere mei; fac Domine ut videam.

O Jesu, salus mea! ecce me leprosum;

+ H.

sed si vis potes me mundare; dic ergo: *Mundare*: vivet anima mea & laudabit te.

O Jesu! si solummodò pertransiens curabas omnes, si umbra Petri curabat infirmos, nonne ego confidere debeo, quia intrante te sub tectum meum, & in me inhabitante cum plenitudine divinitatis, sanabor ab infirmitate mea, quamvis sit ad mortem? Adauge fidem meam, ut fides mea me salvum faciat.

Veni ergo Deus salutis meæ: jam imperante te morbis meis, derelinquet me febris superbiæ, iracundiæ, teporis: exultabit cor meum in te salutari meo.

Verùm ne quid deterius contingat mihi, da, ut postquam sanus factus fuero, non amplius peccem. Væ mihi! quàm vilis fierem, iterans vias meas? Heu, heu, hoc periclitor; operi manuum tuarum porrigere dexteram.

FERIA V.

Considera Christum ut Pastorem.

O Jesu! Pastor bone, qui cognoscis oves tuas, & pro illis animam tuam posuisti, easque in gremio cordis tui pinguedine tua reple, quære servum tuum:

erravi sicut ovis quæ periit, video lupum venientem, & jamjam me rapientem. Eja ergo, veni defensor vitæ meæ, propera, rege me, & nihil mihi deerit in loco pascuæ, in circuitu mensæ tuæ ubi me collocasti. Salva à cornibus unicornium humilitatem meam; custodi me Domine ut pupillam oculi, dulcissime protector mi! ò Jesu; tu es refugium meum in hac terra deserta, invia, & inaquosa. Jacto super te omnem curam meam; contendam ego semper sequi viam arctam & bonam per quam ambulem, & tu dux meus propter nomen tuum deduces me & enutries me: sub tegmine alarum tuarum sperabo, donec adducas me ad pascua vitæ æternæ.

FERIA VI.

Considera Christum ut Redemptorem.

O Jesu! redemptor piissime, dilexisti me, tradidisti te ipsum pro me, & lavasti me in sanguine tuo, ut me redimeres ab omni iniquitate: mirabilis misericordia!

O Agne immaculate! non solum redemisti me pretioso sanguine tuo, sed etiam hunc sanguinem tradidisti mihi bibendum, ut amplius lavarer ab iniquitatibus meis,

& ut super nivem dealbatus, jam in hoc deserto torrente voluptatis potarer, & mundus corde te viderem in cælo. O magnum pietatis Sacramentum!

O Redemptor clementissime! redime me & miserere mei: vide quia non est qui redimat neque qui salvum faciat; sed apud te Domine Jesu misericordia, apud te est copiosa redemptio; proba me, & scito cor meum, & si via iniquitatis in me est, lava me in sanguine tuo antequam accedam ad altare tuum, ne bibens indignè sanguinem tuum, bibam judicium meum. Nefandum scelus! bonum mihi esset si natus non fuisset. O Jesu! dilecte, candide, rubicunde, admitte me propitius intrans in sancta sanctorum per sanguinem tuum; calicem salutaris accipiam, nomen tuum invocabo, & salvus ero.

SABBATO.

Considera Christum ut Sponsum.

O sponse sanguinum! sponsa me tibi hodiè in misericordia & miserationibus.

O Jesu amator, speciose præ filiis hominum! traha me post te funiculis charitatis tuæ.

O Jesu! zelator animarum, Deus meus, ignis consumens, qui facis Angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignem urentem; veni, ure renes meos & cor meum; ignem venisti mittere in terram, & quid vis nisi ut accendatur?

Veni, ò sponse mi, veni, quia amore languo; ecce aret cor meum, refrigerescit charitas mea; idcirco ecce venio obviam tibi, ut veniente te, ò dilecte mi, ardens sit cor meum, & liquefiat tui amoris igne.

Veni Domine Jesu; & sicut igne examinatur & probatur argentum, ita amoris tui igne examina cor meum, ut non inveniatur in me iniquitas. Amo te mi Jesu, & si adjuveris me Deus salutaris meus, aquæ multæ non poterunt extinguere charitatem.

Spēta fines ad quos ex vi institutionis sacrificium, adedque Sacramentum offerri debet.

I. Est laeuiticum, seu holocaustum offerendum Deo in agnitionem supremi ejus dominii, & tanquam summus cultus, suprema ejus majestati debitus.

O Pater æterne! ex quo, per quem, in quo sunt omnia, & cujus Filius, non propriam quærens gloriam, tradidit semet-

ipsum oblationem & hostiam tibi in odorem suavitatis; ego quoque, quemadmodum ille fecit, ita & faciens, immolo tibi hodiè sacrificium laudis, & reddo tibi altissimo vota mea. Tu es Dominus altissimus super omnem terram, vitæ & mortis potestatem habes: in te vivo, moveor, & sum; præbeo tibi cor meum in sempiternum & rationabile obsequium. Servus tuus sum ego; eligo te hodiè in hoc sacrificio in Regem & Deum meum qui facis mirabilia magna solus; in manus tuas commendo spiritum meum; quod bonum in oculis tuis est, facias semper.

II. Est Eucharisticum, seu pacificum, offerendum Deo in gratiarum actionem pro innumeris ejus beneficiis.

Deus misericors & patiens, sic dilexisti mundum ut Filium tuum unigenitum dares, proprio Filio tuo non pepercisti, & cum illo omnia nobis donasti; donasti siquidem Filium qui non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: formam servi accipiens, semetipsum exinaniuit, factus pro me obediens usque ad mortem, mortem autem crucis; & qui pridè quàm pateretur, dedit mihi corpus & sanguinem; ut hæres quidem tui, cohæres illius essem. Mirabi-

lis Deus! Benedictus in donis suis [Pater misericordiarum!

Benedic ergo anima mea Dominum, & omnia quæ intrà me sunt nomini sancto ejus. Verùm, ò Pater æterne, quid retribuam tibi pro omnibus quæ retribuisti mihi? Quid? ecce calicem salutaris accipiam, & nomen tuum invocabo. Dedisti mihi unigenitum Filium tuum, & cum eo omnia mihi donasti: ego quoque in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis tuis, creationis, redemptionis, vocationis, conservationis, gubernationis, &c. offeram tibi hunc dilectum Filium, in quo tibi benè complaces, & cum illo cor meum.

III. *Est propitiatorium, offerendum Deo in propitiationem peccatorum.*

O Pater misericordiarum, tibi soli peccavi! Hei mihi! iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum; sed habeo apud te advocatum Jesum Christum, qui factus est propitiatio pro peccatis meis, reconciliavit me tibi in sanguine suo. Respice ergo in faciem Christi tui, qui peccata mea portavit in corpore suo super lignum: quamvis iratus fueris, misericordiæ recordaberis, & propitius eris mihi peccatori. Quapropter copiosam ejus redemptionem offero ti-

bi in hac Missa, in qua idem Christus incruenter immolatur, qui in ara crucis semel seipsum cruentè obtulit. *Trid.*

IV. *Est impetratorium, offerendum Deo ad impetranda bona anima & corporis, & avertenda quacumque mala; idque pro nobismetipsis amicis & inimicis, justis & peccatoribus, vivis & defunctis.*

O Pater amantissime, cujus voluntas sanctificatio mea, memento hujus quod suggerit Filius tuus: *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis;* ecce nomen ejus, *Jesus*, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, ecce nomen in quo oportet me salvum fieri; hic est Filius tuus dilectus; igitur propter gloriam nominis ejus, propter ejus merita infiniti valoris, da mihi cor contritum & humiliatum, da mihi hanc charitatem quæ operit multitudinem peccatorum, concede mihi ut sim pastor juxta cor tuum, fidelis dispensator mysteriorum tuorum, ut sim mitis & humilis, & quæ placita sunt tibi faciam semper, ut eum timore & tremore salutem meam operer, ut inhabitem in domo tua omnibus diebus vitæ meæ, &c.

Opera pretium est, ut tibi præfigas unum finem particularem, scilicet vel extirpationem

illius virii quo laboras, & quod aliorum est origo, vel assecutionem illius virtutis cuius præcipuè eges.

V. Quia hoc mysterium institutum est à Christo in memoriam passionis suæ, perutile est, Deoque gratissimum, speciali directione intentionis illud offerre in memoriam & venerationem passionis Dominicæ.

Denique quia omnis nostra diligentia & omnis preparatio minor est quam ut tantis mysteriis sufficiens esse queat, merito opem à Deo, à Beata Virgine, Angelo tutelari, SS. Patronis, & Cœlitibus omnibus subsidiūque postula.

I. Itaque roga Deum per merita Filii, & omnium Sanctorum, ut gratiam tibi præstet dignè celebrandi Missam, & suscipiendi hoc Sacramentum.

II. Repræsentatis Christo peccatis, imperfectionibus, omnibusque necessitatibus tuis, per merita passionis & sanguinis ejus pete veniam, & pie celebrandi ac communicandi gratiam.

III. Ad Spiritum sanctum humiliter convertere, ut donis suis Christo Jesu dignum in te præparet habitaculum, sicut fecit in Virgine Deipara.

IV. Implora opem Sanctorum, ut tibi

gratiam sanctæ Communionis impetrent.

O sancti Dei omnes, per eum vos rogo quem facie ad faciem, nos autem hîc per speculum videmus, & velatum in hoc Sacramento suscipimus; sueurrite mihi, quæso, vestris precibus apud Deum, ut sic illum nunc in Sacramento possim recipere, ut aliquando eum in propria specie vobiscum merear videre.

Tu præcipuè, ò sacratissima Virgo Maria, cujus illam humillitatem respexit Deus, ex qua beatam te dicent omnes generationes, & fecit tibi magna qui potens est; disscam à te, & à Filio tuo qui humilibus dat gratiam, esse mitis & humilis corde, ut magnificet anima mea Dominum, & exultet spiritus meus in Deo salutari meo.

O Maria Virgo, quæ Spiritu sancto cooperante gratia plena, Deum, & hominem purissimis visceribus concipere & portare meruisti; impetra mihi, quæso, gratiam Spiritus sancti per amorem Filii tui, ut & ego eum dignè in hoc Sacramento excipere & portare valeam.

Adsis, ò Angele custos, & clientem tuum pio ductu dirige; ut panem illum Angelorum, Dominum cœli & terræ decenter excipiam.